

Nº 7

5. April 1936

36. Aargang

TRYKLUFTSBREMSEN

Fra det Personale, som kører Godstogene, har der allerede for mange Aar siden været fremsat Beklagelser over Usikkerheden i vort ganske utidssvarende Godstogsbremse-system. Vi ventede i en Del Aar paa, at Statsbanerne selv vilde foreslaa en Ændring, saaledes at vi fik gennemgaaende Bremse i Godstogene paa samme Maade som i Persontogene. Da Vakuumbremsen ikke er anvendelig som Godstogsbremse, betød en Ændring ganske vist, at der ogsaa skulde skiftes Bremse-system i Persontogene; men da Tryklufsbremsen i det hele taget er Vakuumbremsen overlegen, var der ikke noget at være ked af. Det ventede skete imidlertid ikke, og i 1926 rejste Organisationen da Spørgsmaalet officielt i en Skrivelse til Generaldirektoratet.

Ved den derpaa følgende Forhandling viste det sig, at den daværende Maskindirektør ikke var uenig i de af Foreningens Repræsentanter fremførte Synspunkter med Hensyn til Betimeligheden i at indføre Tryklufsbremsen. Men det var et Spørgsmaal af betydelig økonomisk Rækkevidde, Udgiften var beregnet til ca. 10 Mill. Kr., derfor maatte der indtil videre gaas frem ad den hidtidige Vej, nemlig aarligt at forsyne en Del Godsvogne med Bremseudrustning; Udgiften hertil kunde dækkes af en Bevilling paa 200 000 Kr. til »Forbedring af Togenes Bremsemidler paa bestaaende Materiel af Togenes Varmeapparater og Belysningsmidler og af Lokomotivernes Vandforsyning«. Paa daværende Tidspunkt var ca.

900 Godsvogne allerede forsynet med Tryklufsbremseapparater og ca. 1600 med Tryklufsledning.

Efter 3 Aars Ventetid blev der atter taget fat paa Spørgsmaalet, og det viste sig, at ogsaa vor nye Maskinchef var indforstaaet med, at den Tid maatte komme, hvor Statsbanerne indførte Tryklufsbremsen. Der var Enighed om, at alle nye Vogne skulde leveres med Tryklufsbremseapparater, og at den fornævnte aarlige Bevilling stadig skulde anvendes til at udruste de ældre Vogne som Bremse- eller Ledningsvogne, saaledes at den sidste store Bevilling til Reformens Gennemførelse kom til at gælde Lokomotivudrustningerne. Naar vi anfører, at der i Dag findes 1155 Bremsevogne, hvoraf de 130 er Nyanskaffelser, og ialt ca. 1700 Ledningsvogne, vil det ses, at det er meget minimale Fremskridt, der er gjort i de 9—10 Aar, som er forløbet, siden Spørgsmaalet rejstes officielt. Af den aarlige Bevilling paa de 200 000 Kr. er der næppe anvendt ret mange Kroner til »Forbedring af Togenes Bremsemidler paa bestaaende Materiel«.

Under en Prøvetur den 12. Februar 1934 udtalte Maskinchefen imidlertid, at det nu i Princippet var afgjort, at den af Organisationen krævede Reform af vort Bremse-system skulde gennemføres. Forinden Sagen kunde forelægges Bevillingsmyndighederne, skulde der dog forhandles med de Firmaer, som kunde komme i Betragtning. Paa Grundlag af disse Udtalelser havde vi haabet, at Finans-

loven for 1935/36 havde indeholdt en Bevilling til Tryklufsbremser; men dette var ikke Tilfældet. Planlæggelsen af andre Nyheder paa det trafikale Omraade lagde Beslag paa al Maskinchefens Tid, saaledes at Drøftelserne med de forskellige Bremsefirmaer — Westinghouse i London, Skoda Werke (Bozic Bremsen) i Prag og Kunze-Knorr i Berlin — først har fundet Sted i Efteraaret 1935.

Da de norske Statsbaner, som allerede kører med Kunze-Knorr Bremse i Persontogene paa Strækningen Kornsjö—Oslo, og som indfører samme Bremse paa Bratbjergbanen, nu har fremsat positivt Forslag om i Løbet af 5 Aar at indføre Tryklufsbremser generelt, hvilket er kalkuleret til at koste 5½ Mill. Kr., og da vor egen Generaldirektør overfor Dagspressen har udtalt, at det nu er Meningen, at vort Bremsesystem skal ændres, har vi paa ny opsøgt Maskinchefen, som oplyste, at der nu for Alvor skal tages fat paa Sagens Løsning. Der vil blive indkaldt Tilbud, inden vi er kommet ret langt ind i det nye Finansaar, og Afgørelsen vil blive truffet snart efter. Maskinchefen haabede i Finansaaret 1936/37 at kunne anvende godt 1 Mill. Kr. til Tryklufsbremser.

Det er Hensigten først at montere hele Godsvognparken med de fornødne Indretninger, Bremseledninger eller hele Bremseudrustninger og til sidst at tage fat paa Lokomotiverne, saaledes at Kørsel med Tryklufsbremse kan indføres, efterhaanden som Maskinerne forsynes med det nødvendige Tryklufsbremseudstyr, til sidst kommer Turen til Personvognene.

Paa vort Spørgsmaal om, hvorvidt det ved Afgørelsen af, hvilket af de 3 ovenfor nævnte Bremsesystemer vi skal have — Westinghouse, Bozic eller Kunze-Knorr, eventuelt Hildebrandt-Knorr — vilde have nogen Betydning, at de omkring os liggende Lande, Tyskland, Holland og Sverige allerede har Kunze-Knorr Bremsen, og at Norge nu vil indføre den, samt at alt vort Motormateriel har Knorr Bremsen, meddelte Maskinchefen, at alle de 3 Firmaer vil faa Lejlighed til at indgive Tilbud, og at det jo saa baade drejer sig om eventuel Prisforskel, om hvor meget af Fabrikationen, der kan fremstilles her i Danmark, og om, hvorvidt den fornødne Valuta kan fremskaffes. Der skal saaledes i dette Spørgsmaal tages Hensyn

baade til det rent kvalitetsmæssige, til det handelspolitiske og til det finanspolitiske.

Det er vort Haab, at denne Sag, som vi i en Aarrække har kæmpet for, nu staar overfor sin endelige Løsning, og at Sagens Realisering maa blive paabegyndt med det allerførste; men vi ønsker — under Hensyn til Maskinchefens Bemærkning om at kunne anvende godt 1 Mill. Kr. i Finansaaret 1936/37 — at pege paa, at der maa afsættes adskilligt større aarlige Beløb, ellers vil Sagens Gennemførelse trække altfor meget i Langdrag, og det vil være uøkonomisk.

TJENESTEFORHOLDENE FOR LOKOMOTIVPERSONALET I NORGE

Ved forskellige Lejligheder, bl. a. naar der har været drøftet internationale Organisationsforhold, er der fra Hovedbestyrelsens Side peget paa, at Arbejdsgiverne og deres Repræsentanter saa at sige alle forstaaer Betydningen af internationalt Samarbejde. Vi har f. Eks. gjort opmærksom paa, hvorledes Statsbaneadministrationerne har forstaaet at samle sig for at drøfte Anliggender af fælles Interesse, herunder Personalespørgsmaal, og vi skal som et talende Eksempel paa, hvor ensartet Administrationerne trods Landegrænser kan tage paa ensartede Spørgsmaal, nedenfor aftrykke en Artikel fra vort norske Broderorgan:

»Til Forbundet indløber der stadig Klager over Tjenesteforholdene ude i Distrikterne. Og efter de Oplysninger, der foreligger som Grundlag for de fremførte Besværinger, er der al Grund til at understrege, at aldrig har nogen Klage været mere berettiget og bedre underbygget end i dette Tilfælde.

Enkelte Distrikter har ved en hensynsløs Fortolkning af de gældende Arbejdstidsbestemmelser iværksat Tjenesteture, som end ikke det Personale, der er i Besiddelse af den stærkeste Konstitution, kan taale.

Ser man paa Forholdene i Dag, saa er Stillingen jo den, at Lokomotivførerne nu er i en Alder af 50 Aar og derover, og selv om man er af en kraftig Konstitution, saa vil det ifølge Naturens Orden medføre, at man i denne Alder ikke taaler den samme Anspændelse, som man kunde magte i de yngre Dage.

Man skulde synes, dette var saa indlysende, at enhver maatte kunne forstaa det. Til Trods

herfor er der flere af dem, der er sat i administrative Stillinger inden for Jernbaneetaten, som simpelthen ignorerer de berettigede Hensillinger, Forhandlingsudvalgene fremsætter fra Tid til anden.

Nu er det jo saaledes, at de nugældende Arbejdstidsbestemmelser paa mange Punkter er uklare og Genstand for Fortolkninger, der er uheldige for Personalet. Især kommer jo dette til Syne, naar man er henvist til at forhandle med de af Administrationens Embedsmænd, som sætter alle Hensyn til Side for paa de lavere lønnes Bekostning at bevare og hævde deres egen Popularitet.

I denne Forbindelse kan nævnes, at et Forhandlingsudvalg i et Distrikt, hvor Tjenesteforholdene for Lokomotivpersonalet er helt utaalelige, spurgte selveste Distriktschefen, om ikke Arbejdstidsbestemmelsernes § 2, Punkt 6 burde komme i Betragtning ved Udfærdigelse af Tjenestelister for Lokomotivpersonalet (som bekendt bestemmer dette Punkt, at der skal tages Hensyn til Arbejdets Art).

Men til vor Forbavselse svarede Distriktschefen, at den paagældende Bestemmelse ikke kunde komme i Betragtning, da den var myntet paa andre Forhold.

Er dette et Udslag af Bureaukratisme, eller kan det skrives paa Uvidenhedens Konto — derom er det ikke værd at udtale sig. Man skulde helst ville antage, at det første er Tilfældet.

Der er ogsaa paa andre Omraader Tilfælde, som samme Distriktschef har truffet Afgørelse i, og som tyder paa, at vedkommende er stærkt lidende af Magtbrynde.

Det kunde være fristende at nævne vedkommende ved Navn; men det er ikke Hensigten her at angribe den enkelte ved at hænge ham op til offentlig Beskuelse.

Hensigten med, at dette er trukket frem, er netop for at belyse, hvordan de nugældende Arbejdstidsbestemmelser kan virke.

Det er nødvendigt at faa rettet disse meningsløse Forhold; Personalet skulde ikke gerne tvinges til at fatte organisationsmæssige Beslutninger, som vil føre os ud i et Kampforhold. Jernbanens Renommé vilde lide derunder.

Derfor bør Statsbanernes Hovedstyre (Generaldirektoratet. Red.) øjeblikkelig gribe ind

for at træffe Foranstaltninger, saa man kan komme bort fra de utaalelige Forhold.

Lokomotivpersonalet gør en betydelig Indsats under Udøvelsen af deres Gerning. Det er ingen Overdrivelse at sige, at de sætter hele deres Energi ind, ja, at de endog gaar længere, end de er forpligtet til, og naar Togene i Dag kan fremføres med minutiøs Nøjagtighed, saa har Lokomotivpersonalet en stor Andel i dette.

Lokomotivpersonalet gør deres Pligt og kræver da ogsaa deres Ret. I Bevidstheden herom vil de ikke finde sig i en hensynsløs Behandling. Taalmodigheden er derfor nu paa Bristepunktet.«

Ikke sandt! det er fuldstændigt som det beskrevne drejede sig om danske og ikke om norske Forhold. Dette er et talende Bevis paa Jernbaneadministrationernes ensartede Synspunkter; sikkert fremkommet gennem stedfundne Drøftelser eller Undersøgelser af indbyrdes Forhold, og er dette end en trist Kendsgerning at maatte konstatere, saa viser den i hvert Fald, at ogsaa Personalet bør holde sig gensidig orienteret.

EN KOOPERATIV BRANDFORSIKRING indenfor Jernbaneorganisationernes Medlemskreds grundlagt.

Forsikring mod Brand-, Tyveri- og Familieansvar m. v. kan tegnes i Forsikringsforeningen fra 1. April d. A.

Den 10. Februar 1936 traadte 22 af de fire Jernbaneorganisationer samt Foreningen af Pensionister ved D. S. B. valgte Repræsentanter sammen til Afholdelse af et konstituerende Repræsentantskabsmøde i Forsikringsforeningen for Tjenestemænd ved Statsbanerne.

Som bekendt har der allerede i mange Aar under de fire Jernbaneorganisationers Ledelse eksisteret én Forsikringsforening, nemlig Uheldsforsikringsforeningen for De danske Statsbaners Personale, og alle i denne Forening forsikrede Medlemmer har haft god Grund til at være tilfredse med, at Uheldsforsikringsvirksomheden er blevet unddraget de private Aktieselskabers Omraade og ført ind under kooperative Former.

Den nye Forsikringsforening, som nu er startet, bygger videre paa denne Udvikling, hvis Maal er at unddrage os det privatkapitalistiske Formynderskab; den vil, som ovenfor nævnt, komme til at omfatte Brand-, Tyveri-, Familieansvars- samt Grundejerforsikring, og Principet er her som i Uheldsforsikringsforeningen, at Forsikringerne tegnes til de billigst mulige Præmier under de sikrest mulige For-

hold samt at evt. opstaaede Krav fra de Forsikrede afgøres paa de rimeligst mulige Vilkaar.

Ved Starten af dette nye kooperative Foretagende vil der være Grund til at meddele vore Læsere Enkelthederne vedrørende dets Tilblivelse.

Som bekendt har der i mange Aar indenfor Jernbaneetaten eksisteret en Brandforsikring under Navnet Statsbanepersonalets Brandforsikring. Denne Forening er oprettet paa Foranledning af et herværende Forsikrings Aktieselskab, der af sit Overskud overlod Bestyrelsen et aarligt Beløb paa ca. 12 000 Kr. til Uddeling blandt trængende Forsikrede (Enker og fhv. Ansatte) i Portioner, der varierede fra 40 til 70 Kr.

Paa en dertil given Foranledning tog Organisationerne sig for at se lidt nærmere paa dette filantropiske Brandforsikringsforetagende. Man maatte naturligvis gøre sig klart, at Forsikringsaktieselskabet ikke tog de 12 000 Kr. til Uddeling blandt trængende Jernbanemænd eller disses Enker af Aktionærernes egne Lommer, men gaa ud fra, at Velgørenheden alene flød af et Overskud, som de Forsikrede selv tilvejebragte.

Spørgsmaalet for Organisationerne var simpelt hen at faa konstateret, hvad det paagældende Forsikringsselskab tjente udover de til Filantropien medgaaede Beløb — med andre Ord, hvor meget denne kombinerede Brandforsikrings- og Understøttelsesvirksomhed gav i Udbytte til det private Selskabs Aktionærer. Naar man fik det klaret, kunde det ogsaa nøjagtig konstateres, hvor dyrt det var for de brandforsikrede Jernbanemænd at understøtte deres trængende Kammerater ad denne tør man vel antyde, lidt omstændelige og indirekte Vej.

Det lykkedes at tilvejebringe Forsikringsselskabets Regnskab over dets Statsbanepersonales Brandforsikringsafdeling fra 10 Aars Perioden 1921—1931. Heraf fremgik det:

At de i Afdelingen forsikrede Jernbanemænd ialt havde erlagt en gennemsnitlig aarlig Præmie paa 50 568 Kr.

At de udbetalte Brandskader gennemsnitlig havde udgjort 11 877 Kr. pr. Aar.

At der gennemsnitlig var udbetalt 13 568 Kr. i Understøttelse pr. Aar.

Og at der herefter gennemsnitlig pr. Aar var blevet 25 123 Kr. til Selskabet til Administrationsomkostninger og Udbytte.

Da Erhvervelse af Forsikrede ikke kostede Selskabet noget, idet Brandforsikringsforeningen havde Tillidsmænd rundt omkring i Landet, som praktisk talt gratis udførte Agentvirksomheden, kunde Administrationsomkostningerne ikke blive ret store, og man kan med en sikkert indtil Vished grænsende Sandsynlighed gaa ud fra, at Selskabets eget Udbytte ved denne særlige Afdeling i disse 10 Aar ikke har været mindre end 180 000 Kr., d. v. s. ca. 18 000 Kr. gennemsnitlig pr. Aar.

Disse Regnskabsoplysninger, som stammede fra Selskabet selv og derfor var autentiske, bekræftede i fuldt Maal Organisationernes Formodning om, at det var en kostbar Filantropi, de brandforsikrede

Jernbanemænd igennem Statsbanepersonalets Brandforsikringsforening fik Lov til at øve overfor trængende fhv. Medansatte og deres Enker.

Holder vi os til de forannævnte 10 Aar, vil det sige, at for hver Gang Selskabet gav én Kr. til Filantropien, gik der halvanden Krone til dets Aktionærer.

Organisationerne blev ikke imponerede over denne Art af Velgørenhed og udtalte overfor Brandforsikringsforeningens Bestyrelse, med hvem man havde et Par Sammenkomster, at man fandt, at Kontrakten mellem Selskabet og Foreningen maatte underkastes en gennemgribende Revision, saaledes at der kunde komme et mere rimeligt Forhold mellem Medlemmernes Præmier, Understøttelsesbeløbene og Selskabets Fortjeneste. Endvidere ønskede man, at der maatte tilvejebringes Mulighed for Foreningens Indflydelse og Kontrol med selve Forsikringsafdelingens Virksomhed, hvilket ikke hidtil havde været Tilfældet. Brandforsikringsforeningens Bestyrelse varetog kun den ene Opgave at fordele de Understøttelser, Selskabet overlod den Penge til af sit Overskud.

Organisationerne kunde herefter med Rette vente, at Brandforsikringsforeningens Bestyrelse havde lagt Virksomheden over paa en anden Boy. Men hvad skete? Ja, næste Gang vi mødtes med denne Bestyrelse fik vi den, efter alt hvad der var gaaet forud, noget overraskende Meddelelse, at den havde sluttet Kontrakt med Brandforsikrings-Aktieselskabet for de kommende 5 Aar og havde opnaaet en Præmienedsættelse fra 80 til 70 Øre pr. Tusind Kr. i Brandforsikring for Forsikrede udenfor København samt et Par Tusind Kr. mere til Understøttelse. Det var Bestyrelsen for Brandforsikringen meget glad for, og Selskabet formentlig ogsaa. Men Organisationerne, der havde sat Bevægelse i Foretagendet, var langt fra tilfreds med Resultatet og fulte sig med Rette brøstholdes over, at Aftalerne ikke var holdt samt over, at den Indflydelse, Medlemmerne burde og skulde have opnaaet, nu var skudt ud i en uvis Fremtid.

Forholdet ligger nemlig fremdeles saadan, at det er Brandforsikrings Aktieselskabet, der har fat i den rigtige Ende. Det er ogsaa efter den sidst afsluttede Overenskomst Selskabet, der »ejer« de Forsikrede og ikke, som det burde være, Foreningen, og uanset om Foreningens Kontrakt med Selskabet ophører om 5 Aar, er den enkelte Forsikrede bundet til Brandforsikringsselskabet for det Aaremaal, ofte 10 Aar derudover, som Forsikringen er tegnet. Som man ser, har Selskabet forstaaet at sikre sig paa alle Maader.

Under disse Omstændigheder besluttede det af de fire Jernbaneorganisationer og Foreningen af Pensionister ved D. S. B. nedsatte Udvalg, som beskæftigede sig med Sagen, at undersøge Betingelserne for at danne en Forsikringsafdeling, der hvilede paa det Medbestemmelsesprincip, vi i vore Dage ønsker at knæsette paa alle Omraader, og hvor de, der ønskede det, bl. a. ogsaa kunde blive fri for den utiltalende Sammenblanding af Filantropi og Forretning, der nu fandt Sted — thi ogsaa hvad Filan-

tropien overfor vore egne trængende Medansatte angaar, kan vi efter Tusinder af vore Medlemmers Opfattelse meget vel ordne den uden Assistance af et privat Forsikringssselskab — navnlig naar dets Medvirken er saa kostbar, som vi ovenfor har paavist.

Det lykkedes ogsaa at danne en saadan Forsikringsforening, der foreløbig for en 10-aarig Periode slutter sig til en Overenskomst med Forsikringssselskabet »Danmark«. Denne Overenskomst er i Overensstemmelse med følgende af Organisationerne opstillede Principper:

At der fastsættes de billigst mulige Præmier.

At Forsikringssselskabet og Organisationerne (Brandforsikringsforeningen) i den Overenskomstperiode, hvorom der slutes (10 Aar), etablerer et Kompagniskab paa følgende Grundlag:

Selskabet yder hele den forsikringsmæssige og lovpligtige Kapitalgaranti.

Selskabet overtager den paagældende Brandforsikringskontormæssige Administration.

Selskabet deler Nettoudbyttet med Organisationerne (Foreningen), hvis Part i Udbyttet stilles til dens frie Disposition.

Organisationerne (Foreningen) faar Medlemmer i et Nævn — hvor Selskabet ikke maa have Overvægt — til Afgørelse af saadanne Skader, hvor Skadelidte ikke er tilfreds med den af Selskabet eller dets Vurderingsmænd truffne Afgørelse.

Organisationerne (Foreningen) faar Ledelsen af Brandforsikringsafdelingen sammen med Selskabet.

Organisationerne (Foreningen) vælger Revisorer til Gennemgang af Afdelingens Regnskaber.

Organisationerne (Foreningen) kan ved Overenskomstperiodens Udløb uden Overdragelsesudgifter af nogen Art overtage hele den paagældende Forsikringsafdeling som Ejendom.

Ved Forsikringsafdelingens Oprettelse vil 2000 Jernbanemænd, der har brandforsikret i det Prip'ske Agentur under »Danmark« kunne overgaa til Afdelingen. Og ligeledes vil de andre Jernbanemænd, der har brandforsikret i »Danmark«, udenfor nævnte Agentur, ca. 1000, kunde overgaa ved første Præmieforfaldsdag efter Afdelingens Oprettelse. Alle paa de for Afdelingens Forsikrede fastsatte lavere Tariffer. Hvad angaar Tarifferne iøvrigt, henviser vi til den i nærværende Blad indlagte Oversigt med Indmeldelsesblanket m. v.

Der er indhentet Generaldirektoratets Tilladelse til, at Forsikringspræmierne indeholdes paa Lønningslisterne i Bogholderkontoret for de Medlemmer, der ønsker det; det vil bl. a. indeholde den Fordel, at den Forsikrede altid ved, at hans Forsikringer er i Kraft og altid er fornyet ved Præmieforfaldsdatoen og tillige den Fordel, at ingen i denne Afdeling forsikret behøver at melde Flytning. Forsikringen lyder paa Navn og ikke paa Bopæl, og hvor den Forsikrede (Medlemmet) end flytter hen indenfor Landets Grænser, vil hans Forsikring altid være i Orden.

Vi anbefaler nu vore Medlemmer at gøre sig bekendt med de i Indlægget optrykte Præmietariffer og sammenligne dem med de Præmier, de for Tiden giver for tilsvarende Forsikringer. De i Indlægget optrykte

Blanketter kan straks — uanset hvornaar den nuværende Police udløber — udfyldes og indsendes. Foreningen drager da Omsorg for, at Opsigelsen sker paa behørig Maade, og Overgangen til vore egen Forsikringsafdeling vil finde Sted uden Afbrydelse af Forsikringsforholdet af nogen Art og uden yderligere Ulejlighed for den forsikrede.

Det er vor sikre Forvisning, at den nye kooperative Forsikringsforening maa blive modtaget af de fire Jernbaneorganisationers Medlemmer med den Interesse, Sagen fortjener. Lad os ved at slutte os til denne Forening bidrage yderligere til, at vi mere og mere paa det økonomiske Omraade kan sætte Foden under eget Bord og frigøre os for Privatkapitalismens Formynderskab.

Sker det, vil vi om faa Aar have et nyt blomstrende Fællesforetagende føjet til dem, vi i Forvejen har bygget op, og vi vil dermed yderligere have øget vor Selvtændighed og Indflydelse.

BELGISK 4-CYLINDRET HØJTRYKSLOKOMOTIV

Efter *The Locomotive* ved F. Spoer.

De Belgiske Statsbaner har paa forskellige belgiske Lokomotivfabrikker ladet bygge ialt 15 kraftige Eksprestogslokomotiver. Disse har 4 Cylindre med Dimensionerne 420 × 720 mm og er placeret i den forreste Trucks Centerlinie. Cylindrene, som er støbt parvis af Staal og samlet med Flanger, er forsynet med Støbejerns Foringer. Stemplerne er støbt af Staal og har to Støbejerns Stempelringe og gennemgaaende Stempelstang. Cylindrene har en Hældning paa 1 : 33. Dampfordelingen udføres af 250 mm Stempelglidere af Støbejern med dobbelt Indstrømning. Styringen er forenet parvis; de udvendige er Heusinger Styringer, som tillige bevæger de indvendige Glidere ved Hjælp af horisontale Vægtstænger. De indvendige Cylindre virker paa den forreste koblede Aksel, der er dannet som en Krumtapaksel. Denne er bygget af 4 Stykker og afbalanceret.

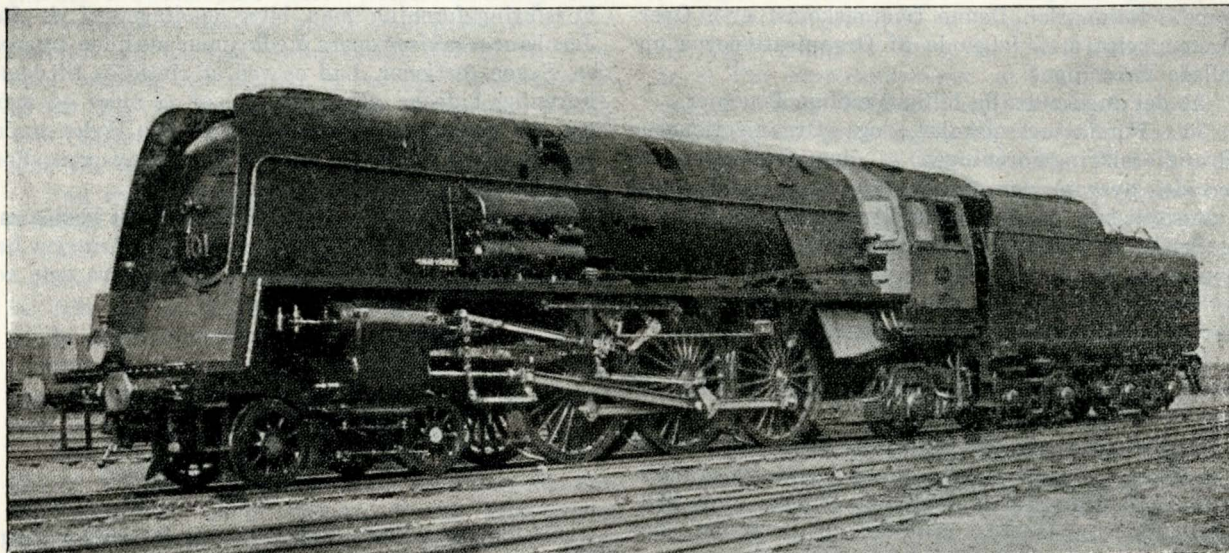
Drivhjulenes Diameter er 1955 mm; Diameteren paa den forreste og den bageste Trucks Hjul er henholdsvis 914 og 1066 mm. Akselhalsene paa de koblede Hjul er 250 mm i Diameter og 255 mm lange. Akselkasserne paa alle Truck- og Tenderaksler er forsynet med S. K. F. Rullelejer. Paa de koblede Aksler er Akselkasserne staaletøbte med Bærelejer af amerikansk Type og smøres mekanisk. Til Smøring af Cylindre og Glidere findes en Smørepumpe med Forstøver. Lokomotivrammen er en Stangramme, 110 mm tyk. Den forreste Truck er af Delta-Typen med Fjedrene ophængt i Svanehalse. En Bisselftruck danner Rammen for det bageste Hjulpar.

Kedlen har et Risteareal paa 5 m². Damptrykket er 17 Atm. Rundkedlen er af Nikkelstaa med en Middeldiameter paa 1804 mm. Afstanden mellem Rørvæggene er 5950 mm. Kedelhævereren paa de indvendige Cylindre bestaar af vertikalt bøjelige Plader og Fyrkassen bæres af den bageste Truck. Kedlen

fødes af en *A. C. T. J.*-Fødepumpe med Forvarmer og af en *Friedmanns*-Injector.

Lokomotivet kan løbe gennem Kurver med 150 mm Radius. Det er forsynet med direkte virkende Trykluftbremse, Trykluftspreders, Sodudblæser, elektrisk Lys m. m. Domen, Sandkassen og Fløjten er dækket af en strømliniet Beklædning, som fortil

afsluttes af en dobbelt røgfordrivende Skærm og bagtil af Førerhuset. Paa Tenderen, der hviler paa to Trucker og rummer 10,5 t Kul og 36 m³ Vand, fortsættes Beklædningen i samme Linie udover den nødvendige Aabning mellem Tender og Maskinc. Denne Formgivning realiserer de bedste Resultater fra aerodynamiske Forsøg paa at reducere Vindmodstanden.

Belgisk 4-cylindret Højtrykslokomotiv.

MINE ERFARINGER SOM INGENIØR I SOVJET-RUSLAND

Af *H. Schandorff*.
(Sluttet.)

Hvorledes kan man nu paa en fornuftig Maade forklare Eksistensen af saadanne først beskrevne Forhold i USSR? Ja, mange vil simpelthen mene, at de er Resultatet af primitive Forhold, af Tilbagestaaenhed i Almindelighed, af den forholdsvis hastige Industrialisering, hvor saa mange primitive Bønder arbejder i Fabrikkerne o. s. v. Men Forholdet er langt fra saa simpelt. Thi ser man paa ny-kapitalistiske Lande, hvor meget primitive Folkeslag drages ind i den kapitalistiske Produktion (Syd-Amerika, Kina, Japan o. lign.), saa ser man dog ikke der Fremtoninger, som blot kan sammenlignes i den mindste Grad med, hvad man finder i S. U.

Nej, Sagen er meget dybere liggende og ikke saa meget bestemt af Menneskenes personlige Egenskaber (thi de er overalt forbløffende nær det samme), men af den i S. U. herskende karakteristiske Ordning for Produktion og Fordeling. Og her maa vi da erkende følgende specielle Tilstande for Sovjet Unionen:

1. Statens Ejendomsret til al Jord og alle Produktionsmidler.
2. Komplet Trustificering af Industri og Handel med Udvikling af et kæmpemæssigt Administrationsapparat, gennem hvilket al økonomisk Virksomhed søges administreret i Henhold til et fastlagt nationalt Program.

3. Økonomisk Demokrati fra neden var den oprindelige Bedriftsform. Der er senere udviklet formelt selvstændige Bedriftsadministrationer, som dog reelt er afhængig af Bedriftens kommunistiske Celle. Partidomineret Embedsmandsvælde og Komité-Ledelse er karakteristiske for en Sovjet-Virksomhed.
4. Udviklingen af en kommunistisk Kollektivism i Produktion og Fordeling paa Grundlag af Ligelønsprincippet, hvor Fordelingen søges gennemført paa Grundlag af Beregninger og Rationering, medens Pengene ikke skulde have nogen afgørende Betydning. Gratisprincippet var Idealet, hvorimod man stilede.
5. En uhyre omfattende Propaganda iværksættes for at formaa Menneskene til i deres økonomiske Væren at handle idealistisk kollektivt, arbejde og yde ikke alene ud fra en øjeblikkelig Gevinstmulighed, men udfra Pligt og Kærlighed til Socialisme o. s. v.

Mere eller mindre i denne Retning søgte man at udvikle Samfundsforholdene efter Revolutionen indtil Stalin blev Magtens Herre.

Stalin gjorde sig gældende ved at forstærke Udviklingen bort fra økonomisk Demokrati fra neden i Form af Bedriftsraads-Ledelse og Lønning efter Ligelønsprincippet, som havde vist sig komplet ødelæggende for Produktionen. Al Disciplin, Orden og Aktivitet forsvandt. Produktionen dalede paa et vist Tidspunkt til næsten Nul. Ledelserne blev da derefter ansat af de højere Administrationer, medens Fagforeningernes hele Stilling i Produktionen blev omlagt

til direkte at tjene Produktionen. Dette havde nok en hel Del Virkning, skønt Bedrifternes Parti-Celler i alle Tilfælde beherskede Ledelsen.

Men med Stalin opgaves den »kommunistiske Kollektivism« mere og mere, indtil i de sidste Aaringer Regeringen af al Magt søger at gennemføre Parolerne:

- a) Uafhængig Enkeltmandsledelse med personlig Autoritet og økonomisk Ansvar.
- b) Bort med al Komitéledelse.
- c) Genindførelse af ulige Lønninger for ulige Arbejde med økonomisk Klasseinddeling efter Arbejdets Betydning i den økonomiske Proces.
- d) Indførelse af individuel og Gruppe-Konkurrence indenfor Klasserne samt Akkordarbejde med Belønning for det personlige Initiativ.
- e) Gennemførelse af det fri Prisniveau for Prisdannelse.
- f) Bank-, Kredit- og Pengevæsen bliver som Følge heraf ophøjet til en af Samfundets vigtigste Institutioner, ved hvilke det økonomiske Liv paa en simpel og rationel Maade kan reguleres*).

Saaledes søger Stalin altsaa paa det ny økonomiske Grundlag (Statens Ejendomsret til Jord og Produktionsmidler) at spænde den menneskelige Naturs saa kraftfulde Egoisme for Samfundets Vogn under kapitalistiske Drifts- og Arbejdsregler i Produktionen og den kapitalistiske Prisdannelse i Forholdet.

Men hvorfor søger Stalin nu med saa stor Voldsomhed at genindføre disse før saa bandlyste Principper?

Naturligvis ikke paa Grund af nogle tilfældige Idéer hos ham. Nej, men fordi det har vist sig tvungende nødvendigt af økonomiske og politiske Grunde. Og i denne Forbindelse tvivler jeg ikke om, at Retræten i høj Grad er præget af de udenlandske Specialisters konstante og vedholdende Kritik og social-økonomiske Anvisninger gennem mange Aar.

Stalin og hans nærmeste Tilhængere har forlængst erkendt, at alle de fantastiske Tilstande, som den udenlandske Specialist til daglig maa kæmpe med, netop er et umiddelbart Resultat af at indføre økonomisk Demokrati fra nedenu i de enkelte Bedrifter, af at omdanne de økonomiske Virksomheder til smaa Parlater med Møder, Komitéer og Resolutioner i det uendelige.

Ligelønsprincippet gjorde dernæst Kaal paa de faa Arbejdsmuligheder, der herefter maatte være tilbage, idet der jo saa at sige sættes en Præmie paa

*) Det er særligt vigtigt at bemærke, at Kapitalopsparingen i S. U. adskiller sig principielt fra den kapitalistiske Metode, idet den foretages gennem en alm. Skat (Omsætnings-) og saaledes indgaar i den alm. Prisdannelse; medens de kapitalistiske Metoder i Virkeligheden foregaar ved inflativ Forøgelse af Omsætningsmidlerne; derved givende Anledning til periodiske Konjunkturer med stigende og faldende Prisniveau. Indtil Begyndelsen af den anden 5-Aarsplan var man bleven tvunget til Forøgelse af Pengemængden udover Forøgelsen af Varemængden, idet man ganske havde overvurderet Arbejdsproduktiviteten ved den første 5-Aarsplan.

Dovenskab, Ligeegyldighed og Sløseri, thi den, som intet bestilte, fik Frugten af den pligttopfyldendes Arbejde.

Den overalt herskende Bureaukratisme er et Resultat af centraliseret Organisationsvælde, Embedsmandsvælde og Partistyre og kan først forventes reduceret efterhaanden som den økonomiske Kontrol bringes til at virke alene gennem Bank- og Penge-systemet i Stedet for gennem det centraliserede Administrationsapparat og Partiets Kontrolceller.

Planøkonomien vil utvivlsomt, som en detailleret fast Plan for hver enkelt økonomisk Virksomhed under de nye tilsigtede Forhold, blive simplificeret. Det fri Prisniveau vil paa en langt mere rationel Maade efterhaanden gribe regulerende ind i Økonomiens Enkeltheder. Kapitaldannelsen, der er organiseret som en Afgift ved Prisdannelsen, forbliver under Statsmagtens Kontrol og kan naturligvis fortsat blive gjort til Genstand for en vis planmæssig Investering.

I det hele er det karakteristisk, at hvor som helst virkelig Kollektivism søgtes gennemført, der standse Arbejdet efterhaanden, selv under Forhold, hvor man skulde synes, at Selvopholdelsesdriften vilde tvinge til Arbejde; f. Eks. de kollektive Kolonihaver, hvor man arbejdede i Fællesskab. Der blev praktisk talt intet dyrket paa Trods af, at Arbejderne led den største Nød. Først da individuel Kolonihavedyrkning igen blev indført for ikke saa længe siden, da vædede Grøntsagerne frem, for saa vidt man havde opnaaet at skaffe sig Frø o. lign.

Ligesaa med de kollektive Landbrug. Hvor slet der under de oprindelige, virkelige, kollektivistiske Forhold her blev arbejdet, var forfærdende. Først efterhaanden som den kapitalistiske Arbejds- og Fordelingsmaade gjorde sig gældende, steg Aktiviteten atter og vil utvivlsomt stige, eftersom Kollektivprincipperne trænges tilbage.

Naar vi nu gør os klart, at Stalins Retræte fra de kommunistiske Kollektivprincipper naturligvis langt fra har haft nogen øjeblikkelig Virkning, men først bliver gennemført lidt efter lidt gennem en aarelang og sejt Kamp mod de allerede skabte Tilstande og Vaner, som i Virkeligheden ved mere eller mindre passiv Sabotage søges opretholdt af det kommunistiske Partis mange ærlige, men enfoldige og fanatiske menige Medlemmer. Disse drømmer stadig om det pengeløse, klasseløse Samfund med fri Adgang til at konsumere efter Behag o. s. v. Under saadanne Forhold kan man forstaa, at Stalins Reorganisation kun foregaar langsomt, og at Tilstanden, som skildret, stadig i høj Grad gør sig gældende i det daglige Liv, selv om de i og for sig er i Strid med Regeringens Dekreter.

Tilstandene, som jeg fandt dem i 1932—33, og som for saa vidt i det store og hele er de samme som i Dag, er da at betragte som en Overgangstilstand, hvor Forholdenes Bedring, Indførelsen af mere effektive Tilstande i Produktion og Fordeling, vil staa i direkte Forhold til, i hvor høj Grad det lykkes Regeringen at gennemtvunge den kapitalistiske Drifts- og Arbejdsform i de enkelte Virksomheder.

Utvivlsomt vil denne Forandring skride frem med

forholdsvis stor Hastighed, thi den menneskelige Egoisme er ikke langsom til at spore en Fordel.

Partistyrer med dets Celledominering i alle Virksomheder virker endnu slemt dulmende paa det fri Initiativ og forhindrer virkelig personlig og ansvarlig Enkeltmandsledelse, men Stalin synes at forberede en Omlægning af sin Magtbasis fra Partiet og til en demokratisk valgt Sovjet, hvor partiløse Arbejdets Folk dominerer, og da kan Cellestyret elimineres under en eller anden Form.

Naar denne af Stalin indledte Udvikling til sin Tid er gennemført, da har vi for os et statssocialistisk Samfund, — hvor Jord og Produktionsmidler er nationaliserede, d. v. s., alle Kilder til arbejdsfri Indtægter er udnyttet af Staten, — hvor Priserne paa Varer og Arbejdsløn i det store og hele sker i Henhold til en fri Prisdannelse, — hvor Konkurrence og Belønning er Drivfjeder fra de enkeltes saavel som for Bedrifternes Initiativ og økonomiske Virksomhed, — hvor Samfundets Goder derfor, især i Udviklingens Begyndelse, er højst ulige fordelte, — hvor personlig økonomisk Ansvar og Risiko sætter en passende Grænse for Ligegyldighed og Passivitet, og hvor kapitalistiske Driftsformer og Arbejdsregler i det store og hele er gennemført, men hvor Statsmagten (maaske i Form af økonomisk Demokrati) fra oven kontrollerer Udviklingens Gang, især gennem en bevidst, planmæssig Finans- og Investeringspolitik. —

Med Hensyn til den fremtidige Udvikling her i Vesteuropa og U. S. A. formener jeg da, at vi kan lære følgende af den økonomiske Udvikling i Sovjet-Unionen:

1. at en centraliseret Administration af al økonomisk Virksomhed under Partiledelse og Embedsmandsvælde uvægerligt fører til Udvikling af en Bureaukratisme og et Klikevæsen af utaaelige Dimensioner, ligesom der udvikles økonomisk Ansvarsløshed, Ligegyldighed og Upaalidelighed i en Grad uforenelig med blot en nogenlunde effektiv Udnyttelse af den menneskelige Arbejdskraft og af Produktionsmidlerne,
2. at den tekniske og økonomiske Ledelse maa være Enkeltmandsledelse, uafhængig i sine daglige Dispositioner, i Stand til, i hvert Fald periodisk, at disponere paa eget Ansvar og at udnytte Virksomhedens Organisation uden Indblanding af hverken Fagforening eller politiske Partier, saa længe som de almindelige Fællesskabets Love og Arbejdslovsbestemmelser opfyldes.
3. at lige Løn for alle, og en demokratisk Ledelse af de enkelte Bedrifter ved Hjælp af Bedriftsraad eller valgte Komitéer, eller endog af bedriftsvalgte Ledere, har vist sig at føre til katastrofale Resultater for Produktionslivet, idet Bedrifterne omdannes til Rigsdage.
4. at en Belønning af det personlige Initiativ ved individuel og bedriftsvis Konkurrence er nødvendig for en fornuftig Produktivitet for Udvælgelsen og Dannelsen af dygtige Fagarbejdere, Teknikere og Ledere,
5. at Sikkerhed for Afsætning til Priser kun bestemte af Udgifterne og den ønskede Profit (som mulig under Inflation) fører til en umulig Bedriftsledelse, idet der herved saa at sige sættes en Præmie paa Ineffektivitet og Passivitet,
6. at en autokratisk detaljeret Planlægning af Produktion, Fordeling og Priser i Praksis fører til utaaelig slet Koordination, Kooperation og et enormt Spild af Arbejdskraft og Materialer, medens den demokratiske fri Prisdannelse (under iøvrigt hensigtsmæssige Forhold) automatisk og i alle Detailler regulerer Produktion og Fordeling overordentligt effektivt,
7. at den uheldige kapitalistiske Form for Kapitaldannelse gennem inflativ Forøgelse af Omsætningsmidlerne uden tekniske Vanskeligheder kan erstattes med organiseret Kapitalopsparing, som har medvirket ved Prisdannelsen f. Eks. gennem en Omsætningskat. Herved kan utvivlsomt de kapitalistiske, økonomiske Perioder ophæves,
8. at med andre Ord, Udviklingen mod en fremtidig højere, økonomisk Samfundsform utvivlsomt først maa gaa gennem en Tilstand af, om man vil, liberal Statssocialisme, hvor de enkeltes Initiativ stadig maa stimuleres ved Konkurrence og Belønning, hvor Priserne paa Varer og Arbejde i det store og hele maa bestemmes i et frit Prisniveau, og hvor den bestaaende Fordeling af de producerede Goder mellem de arbejdende i det store og hele maa bibeholdes, men hvor paa den anden Side alle arbejdsfri Indtægter tilfalder Staten og Samfundet, som paa Grundlag heraf og ved Hjælp af et rekonstrueret Penge- og Finanssystem (f. Eks. økonomisk Demokrati fra oven i Forbindelse med organiseret Kapitaldannelse), kontrollerer Økonomien og Udviklingen saaledes, at alle Produktionsmidler, Naturrigdomme og al Arbejdskraft kan blive fornuftigt udnyttet til Gavn for det arbejdende Fællesskab.

Utvivlsomt gaar Udviklingen med stærke Skridt i denne Retning. De senere Aars Udvikling mod national Selvforsyning er i Virkeligheden at betragte som et politisk nødvendigt Skridt i denne Retning. Liberalismens internationale Udvikling indtil Selvudslettelse gennem Kapitalisering og paafølgende Nationalisering af Udenrigsmarkederne (Kolonierne), der nu optræder som Konkurrenter i Moderlandene for Salg af Varer, tvinger de enkelte Lande alene af denne Grund til økonomisk og politisk for enhver Pris at ændre det privatkapitalistiske Produktions- og Fordelingssystem, saaledes at den almindelige Levefod ikke falder for meget; thi noget saadant vilde medføre politisk uholdbare Tilstande.

I disse Aaringer forsøger da de forskellige Lande saa at sige alt muligt for at sikre Produktionen og dermed sikre de arbejdende en ikke for utilfredsstillende Fordeling.

Alle Kneb i Udenrigshandelen er forsøgt for at opnaa fordelagtigere Byttehandler end Prisniveauerne betinger, men snart er alle Fif udprøvede uden at meget er vundet for nogen Stat.

Snart maa man i utvivlsomt højere Grad vende

sig indad mod selve det privatkapitalistiske System for at sikre den fortsatte økonomiske Virksomhed under de nuværende nye og for Privatkapitalismen saa uheldige Verdensforhold. Og her kan vi efter min Mening lære af Erfaringerne fra Sovjet-Unionen, hvor det er muligt at gribe ind, og hvor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt.

Og Vejen synes kun at gaa i Retning af at stoppe Udviklingen af det stadigt stigende Rentiervælde. Statsmagten maa for enhver Pris sikre sig Kontrol med Bank-, Kredit- og Pengevæsen, og maa dernæst søge at organisere Kapitalopsparing paa en ny Basis, f. Eks. i Begyndelsen gennem Særbeskatning af personlige arbejdsfri Indtægter. En Udvikling i denne Retning vilde standse den fortsatte økonomiske Afhængighed af Rentierklassen, ja, vil i stadig højere Grad ophæve den, efterhaanden som Statsmagten gennem Bank- og Kreditvæsenet kontrollerede Erhvervene og ny Realkapitaldannelse. Paa denne Maade vil Statsmagten ogsaa være i Stand til at øve Indflydelse paa Arbejdsforholdene, saaledes at f. Eks. Arbejdstiden uden Vanskeligheder kan forandres i Henhold til, hvad der er nationalt hensigtsmæssigt.

Udviklingen i S. U. viser med Sikkerhed, at Forholdene indenfor de enkelte Virksomheder i det store og hele ikke bør ændres væsentligt. Ligeledes maa den fri Prisdannelse gennem Udbud og Efterspørgsel opretholdes. Kan Prisniveauet dernæst igennem en ændret Kapitaldannelsesmaade bringes til at forløbe jævnt, uafhængig af privat Opsparing, betinger dette i høj Grad en mere videnskabeligt arbejdende Driftsledelse, hvor økonomisk Sikkerhed staar i Forhold til Effektivitet og teknisk Dygtighed og ikke betinges af mere eller mindre heldige Spekulationsmanøvre og Dispositioner. Bringes ved en systematisk Politik saaledes de personlige arbejdsfri Indtægter med samt deres ulykkelige Sammenhæng med Opsparing og Købekraft ud af Verden, saa har vi dermed tilvejebragt vigtige Betingelser for en overordentlig simpel, effektiv og i Detailler selvregulerende kontrolbar Planøkonomi, hvor de økonomiske Perioder og Arbejdsløsheden er bragt ud af Verden, og hvor Produktionen er mest mulig effektiv, og hvor enhver faar det fulde Udbytte af sit Arbejde.

„DEN GAMLE MASKINE“
Recitativ af „Søren Jyde“.

Ved en i Aarhus Afdelinger i Februar afholdt Festlighed.

Det larmer og syder af Ild og af Damp.
Spektakel af tunge Maskiners Tramp,
i Remisen fra Morgen til Kvæld
er Freden jaget bort — for sig selv.

Sodede Ansigter — sværtede Næver
hamrer og skovler. — Maskinerne bæver — !
Det er, som helt bevidst de sig gav,
som kendte de Tidens Tempo og Krav
til dem — og de Mennesker, der dem behersker;
taalmodigt Dag for Dag de tærsker,
den samme Rute, de samme Tider,
Tusinder Slag af Stempel og Glider. —

Det samme Formaal, det samme Slid
Tempo, — Tempo — og Tid.

I et afsides Hjørne, den gamle Maskine
staar ubenyttet, — rusten og rød,
ikke forjaget, — som Brødrene sine
men stille, kold og død.

Den staar der stadigt, taalmodigt og venter:
»Hvem ved? Maaske de en Dag mig henter!
Maaske en Dag de Fugerne kitter,
de rustne Bolte, de raslende Nitter,
de kolde Riste, de utætte Rør
atter faar Ild og Damp — som før!«

»Ak nej, det var dengang —
da Hjulbandagen mod Skinnen sang,
da var det mig, der slæbte for Folk og Bæster,
det var mig — min Fyrbøder og min »Mester«.
Vi lystred og æred hinanden, vi tre
holdt sammen i Sol, i Regn og i Sne.
Jeg slæbte for dem — i Snese af Aar —
Sommer og Vinter, Høst og Vaar.«

»De passed og plejed med Olie og Kande
Stempler og Stænger, Lejer og Pande;
det glinsed og gnistred af Stænger og Staal,
alle vi sled, mod det samme Maal.
Samfundets Slaver — i Kampen for Brød —
Kampen for Liv, — paa Vej mod Død. —
I Dage — i Uger — Aar for Aar
mens Slægterne kommer — og gaar,
Meter for Meter, Mil for Mil,
Tur for Tur. — I Arbejde og Hvil
vi tjente hinanden i godt og slet,
vi tre smelted sammen — og blev til eet. —

Mester! Du tørred mig blank og fin,
imens jeg varmed Kaffen din. —
Vi kæmped — som modige, tro Rekrutter
— kæmped mod Tid — mod Minutter. —

Nu slentrer I begge roligt forbi,
Jeres Tanker er andetsteds, — fordi
det stadigt voksende Krav om Fart
velsagtens en Dag — maaske snart —
vil ramme Jer, — som det ramte mig.
Vi holder en Tid — men længere ej!
Alle — maa vige for Tempoets Krav
tænk paa mig — og lær deraf.
Tre Skæbner er fælles — Jeres og mine
glem derfor aldrig — den gamle Maskine.«

JUBILÆER

Gb. Afdeling 1.

Den 20. April kan vor Kollega, Lokomotivfører H. P. Hansen, fejre 40-Aars Dagen for sin Ansættelse ved D. S. B. Afdelingen bringer herved Jubilaren de bedste Ønsker for Dagen og den kommende Tid i Haabet om, at den maa forme sig lys og lykkelig i mange Aar.

M. H.

Den 15. April nar Lokomotivfører *A. G. Keller*, Padborg, været ansat ved De danske Statsbaner i 40 Aar og har i de forløbne Aar været stationeret flere Steder, bl. a. i Fredericia og Skelde, hvor han var Depotforstander, indtil Banen blev nedlagt, hvorefter han kom til Padborg.

Keller er et meget interesseret Medlem af sin Organisation og har i flere Aar været i Afdelingsbestyrelsen. Padborg Lokomotivfører-Afdeling ønsker Jubilaren hjertelig til Lykke paa Jubilæumsdagen med Tak for godt Kammeratskab i de svundne Aar.

A. A.

TAKSIGELSE

Hjertelig Tak for udvist Deltagelse ved vor kære Moders, Georgine Jensens Død og Begravelse.

Paa Familiens Vegne:
Thorvald Jensen,
Lokomotivfører. Gedser.

TIL OPLYSNINGSUDVALGENE.

Vinterens Studiearbejde er nu tildels afsluttet. De lokale Oplysningsudvalg gøres derfor opmærksom paa, at de er pligtig til at indsende:

1. Beretning om det iværksatte Oplysningsarbejde, herunder Studiearbejdets Art, Antal Deltagere og Antal Undervisningstimer.
2. Regnskab.
3. Den ikke forbrugte Del af det til Raadighed stillede Beløb.

De under 1. og 2. omhandlede Meddelelser bedes tilsendt undertegnede (Marselisborg Allé 25, Aarhus) omkring Midten af April, det under 3. omhandlede sendes til Hovedkassereren.

Der har været Oplysningsarbejde i Gang i København, Fredericia, Esbjerg, Viborg, Frederikshavn og Aalborg. Der burde have været flere Afdelinger med i Arbejdet, men der har maaske været en Del Begyndervanskeligheder, og Landsoplysningsudvalget haaber, at der i det kommende Aar maa blive vist fuld Forstaaelse af Oplysningsarbejdets Værdi.

P. U. V.
V. Johansen.

PERSONALFORTEGNELSEN

Ved en Fejltagelse i Generaldirektoratet er Motorførerne *P. Larsen* og *J. H. Larsen*, Helgoland, samt *L. P. J. Dyhr*, Aarhus, placeret forkert i Personalfortegnelsen. *P. Larsen* og *H. J. Larsen* skal placeres paa Side 139 mellem *A. A. C. Pedersen*, Aarhus H., og *N. M. Mortensen*, Aarhus H.; *Dyhr* skal placeres paa samme Side mellem *J. Kristensen*, Tønder, og *F. C. Rosenberg*, Randers.

Endvidere henledes Opmærksomheden den i Personalfortegnelsen Side 395 anførte Rettelse til den Rækkefølge, hvori de pr. 1. Oktober 1935 udnævnte Motorførere I er opstillet (Side 140).

JERNBANELÆGERNE

Dr. Aage Petri fratræder efter eget Ønske Posten som Jernbanelæge i 4. Lægedistrikt i København med Udgangen af Marts Maaned d. A. Fra 1. April d. A. er i Distriktet foruden den hidtidige Jernbanelæge, Dr. med. H. P. T. Ørum, Sortedamsdosseringen 23, (4. B Lægedistrikt. Konsultation 11—12 og Fredag 18—19, Tlf. Nora 3875) ansat 2 Jernbanelæger nemlig:

4. A Lægedistrikt: Dr. Max Petri, Classensgade 34, Tlf. Central 4294, Konsultation Kl. 12—13, Lørdag dog Kl. 11—12.

4. C Lægedistrikt: Dr. Poul Kistrup, Østerbrogade 114, Tlf. Øbro 90, Konsultation Kl. 12—13.

I den ved Dr. Gliemanns Død ledigblevne Post som Jernbanelæge i 133. C Lægedistrikt i Struer er fra 1. April d. A. ansat Dr. H. Nygaard, Struer.

TRAFIKETATERNES FOREDRAGSFORENING, KØBENHAVN

Denne Forening, der sammensættes af Dansk Jernbaneforbunds, Dansk Postforbunds, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisations samt vor Organisations Oplysningsudvalg, afholdt den 23. Marts en Afslutningsfest for Sæsonen 1935—36.

Ledelsen af Foredragsforeningen skifter regelmæssigt mellem de enkelte Organisationer. I den forløbne Sæson har Værksteds- og Remisearbejdernes Oplysningsudvalg haft Ledelsen. Dette Udvalgs Formand, Maskinarbejder Herman Jørgensen, bød Forsamlingen Velkommen og gav en Del Oplysninger om Foredragsforeningens Virksomhed Vinteren igennem. Der har hver Maaned været arrangeret Besøg paa en eller anden Institution samt oplysende Foredrag og Forevisning af sociale Film. Ialt 6000 Personer havde deltaget i de forskellige Arrangementer. Tilslutningen havde været saa stor, at det undertiden havde knebet med at kunne tilfredsstille Efter-spørgslen efter Adgangskort.

Afslutningen formede sig paa festlig Maade. Værk-

stedspersonalets Orkester »Animato« musicerede; Sekretær Soph. Rasmussen fra Socialdemokratiets Partibestyrelse holdt Aftenens Festtale; Skuespillerinden Alice Gulbrandsen reciterede og et Kor fra Frederiksberg Folkemusikforening, som har sat sig til Opgave at bringe Sang og Musik ind i Arbejderhjemmene og Arbejderforsamlingerne, foredrog under stor Jubel en Del Sange. Afsynnelsen af nogle Fællessange bragte de assisterende og Deltagerne i den rigtige kammeratlige og selskabelige Stemning. Desuden var der fælles Kaffebord, og da Deltagelse kostede det lille Beløb af 85 Øre, er det forstaaeligt, at et meget stort Antal Medlemmer med Damer havde indfundet sig. — Det var en af de Aftener, som bidrager til at kaste lidt Solskin ind i en ellers trist Tilværelse.

Notitser

Koordinationslovgivningens Resultater i Victoria (Australien).

I December 1933 vedtoges der i Staten Victoria en Trafiklov, der havde en Koordination af Jernbane- og Biltrafik til Formaal i Offentlighedens Interesse. Der blev nedsat et Transport Raad, som har aflagt sin første Aarsberetning for Perioden 30. Juni 1934—30. Juni 1935. Det konstateres heri, at den paa Grund af de nye Trafikmidlers kaotiske Udvikling opstaaede Forvirring næsten helt er besejret. Man har bremsset Oprettelsen og Vedligeholdelsen af parallelløbende Linjer til Gavn for Jernbanerne, naar disse svarede til alle fornuftige Krav. Bilruter, der supplerer Jernbaneforbindelser, har man fremmet. I saadanne Tilfælde opstaar der ofte Vanskeligheder, naar saadanne Suppleringsforbindelser ikke giver nævneværdigt Overskud, men kunde give det, naar de fik Lov at køre videre i Konkurrence med Banerne. Transport Raadet mener, at der her bør gives Tilskud enten af Statskassen eller af Banerne. Et saadant Tilskud vil være mindre end det Tab, en parallelløbende Rute vilde paaføre Banerne.

I. T. F.

Lønedsættelse i Svejts.

I Januar behandlede det svejtsiske Parlament under Finanslovdebatten Regeringens Forslag om en Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger. Forslaget, som gik ud paa en Reduktion af Lønningerne paa 15 pCt. for den Del af Aarslønnen, der overstiger 1400 Franc, blev Genstand for en indgaaende Diskussion, idet der var fremsat en hel Række Ændringsforslag. Fra Personalets Side vilde man have Forslaget forkastet. Ved den endelige Afstemning vedtoges et Forslag gaaende ud paa en 14 pCt. Lønedsættelse for den Del af Aarslønnen, der ligger over 1500 Fr. med derudover et afdragsfrit Beløb paa 100 Fr. pr. Aar for hvert Barn under 18 Aar. Efter at Sagen var behandlet i Stænderraadet, er der truffet følgende definitive Beslutning:

1) Tjenestemændenes faste Nominallønninger skal i Gennemsnit reduceres med 9,6 højst med 14 pCt. Nedsættelsen foregaar efter følgende Grundsætninger: a) Undtaget af Reduktionen er Sted- og Børnetillæg, samt et Beløb paa 1600 Fr. og videre 100 Fr. for hvert Barn

under 18 Aar; b) det tilbageblivende Beløb reduceres med 15 pCt.

2) Nedsættelsen maa ikke foraarsage, at de fastansatte og fuldt beskæftigede gifte Personers Lønningskrav, bortset fra Stedtillæg og Børnetillæg, falder under 3200 Fr.

3) De ikke fuldt beskæftigede eller ikke fast ansatte Personers samt Lærlinges Indtægter skal reduceres paa tilsvarende Maade.

I. T. F.

D. S. B. TJENESTEMÆNDS BØRNEFORSØRGELSE

D. S. B.s Tjenestemænds Børneforsørgelsesforening afholdt sin aarlige Generalforsamling den 25. Februar 1936 i Restaurant »Ny Rosenborg«, København. Formanden, Portør F. E. Ferdinandsen, Nø., bød velkommen og afgav Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Det fremgik af denne, at der har været en mindre Tilbagegang saavel i Antallet af Medlemmer, som i Bøger, men dette er en uundgaaelig Følge af den Standsning i Tilgangen, som vor Etat nu i en lang Aarrække har været inde i. I Aarets Løb er der udbetalt 187 Bøger, men kun udstedt 170 nye Bøger, saaledes at Antallet af Bøger er sunket med 17 Stk., men da der nu igen er aabnet for Tilgang, haaber man blandt de unge Medansatte at faa en Tilgang af Medlemmer, der kan opveje dette. Hentstillede til samtlige Tillidsmænd at være opmærksom paa dette Forhold og arbejde for at skaffe nye Medlemmer; thi intet andet Selskab kan paa nogen Maade byde sine Medlemmer en saa fordelagtig Konfirmationsforsikring. Efter nogle Udtalelser i Tilslutning hertil af Overportør C. A. Lønskov, Gb., samt Portør H. J. Madsen, Fb., godkendtes Beretningen enstemmigt.

Kassereren, Pakmester C. D. Christensen, Hg., fremlagde og oplæste derefter Regnskabet for Aaret 1935, der udviste følgende:

Indtægt:

Solgt 18 666 Mrk. à 45 Øre	8 399. 70
68 Indskud à 50 Øre	34. 00
Rente af Bankbøgerne	1 900. 36
Rente af Postgirokonto	19. 45
Balance	1 920. 39
	<hr/>
	12 273. 90

Udgift:

Udbetalt 157 Bøger ved Konfirmation	10 403. 55
— 18 Bøger efter Ønske	947. 13
— 12 Bøger ved Dødsfald	156. 42
Lønninger	500. 00
500 nye Kontrabøger	80. 48
Papir, Konvolutter og Tryksager	84. 27
Generalforsamlinger og Bestyrelsesmøder	64. 00
Porto	38. 05
	<hr/>
	12 273. 90

Status 1935.

Foreningens Formue var d. 31. December 1934	56 112. 76
Uddrag i 1935	1 920. 39
Foreningens Formue er d. 31. December 1935	54 192. 37

Efter at Regnskabet havde cirkuleret blandt Deltagerne, og Bankbøger og Girokontoudrag var forevist, udtalte Revisor, Overportør H. V. Sørensen sin Anerkendelse af den Orden, der altid prægede de Regnskaber, som Kassereren

fremlagde, og som det var en Fornøjelse at gennemgaa, hvorefter Regnskabet enstemmigt godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgte Formanden med 88 St., Overportør Kedeby, Kh., med 55 St., derefter havde Togbetjent S. P. Andersen, Hg., 20 St. og er Suppleant til Bestyrelsen. Til Revisor genvalgte Overportør H. V. Sørensen, Kh., med 86 St., medens Pakmester N. L. Jørgensen, Hg., fik 17 St. og er Suppleant for Revisorerne. Under Eventuelt vedtog man i Lighed med foregaaende Aar at rette en Anmodning til alle Medansatte, der har Børn, om at sikre sig den værdifulde Hjælp til Konfirmationen, som vor Forening kan byde dem paa en saa let og billig Maade. Alle Oplysninger gives af undertegnede Bestyrelse, ligesom Love tilsendes efter derom fremsat Ønske.

Portør *F. E. Ferdinandsen*, Nø., Formand.
Overportør *C. A. Lønskov*, Gb., Næstformand.
Portør *H. J. M. Hansen*, Nø. Overportør *H. P. Kedeby* Kh.
Pakmester *C. D. Christensen*, Hg.,
Kasserer.

**FORENINGEN AF PENSIONISTER
VED DE DANSKE STATSANER.**

**Regnskab over Indtægter og Udgifter
i Regnskabsaaet 1935,**

<i>Indtægt:</i>	
Overført Saldo fra 1934—35	8 804. 61
Kassebeholdning	77. 17
Kontingent	1 205. 45
Renter	272. 03
	10 359. 26
<i>Udgift:</i>	
Repræsentationsudgifter	34. 43
Bestyrelsens Diæter	240. 00
Bogtrykkerregninger	216. 35
Generalforsamlingen i Fredericia	25. 30
Kontorartikler	14. 58
1 Krans	10. 00
Porto	134. 51
Opkrævningsgebyrer	115. 00
Kassererens Løn	369. 60
Udbetalt Legater 10 Portioner à 25 Kr.	250. 00
	1 409. 77
Indestaaende i Sparekassen	8 850. 19
Kassebeholdning	99. 30
	10 359. 26

Ovenstaaende Regnskab er revideret og funden i Overensstemmelse med de forelagte Bevisligheder.

København, den 12. Marts 1936.

N. F. A. Jensen,
Kasserer.

C. A. Winther.   *H. Hetmar.*
Revisorer.

Foreningen afholder sin *aarlige Generalforsamling* Tirsdag den 12. Maj 1936 Kl. 2 Eftm. i Jernbaneforeningens Lokaler, Vesterport, Trommesalen 2, med følgende

Dagsorden:

1. Valg af Dirigent.
2. Beretning fra Formanden. Uddrag af Forhandlingsprotokollen.
3. Regnskabet fremlægges til Godkendelse.
4. Indkomne Forslag (inden 25. April).
5. Valg af Formand. 3 Bestyrelsesmedlemmer og 2 Suppleanter samt 1 Revisor med Suppleant i Stedet for afgaaende.
6. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Udnævnelse fra 1.—4.—36:

Lokomotivmester II P. E. O. Hørning, Københavns Godsbgd., efter Ansøgning ifølge Opslag til Lokomotivmester I, Københavns Godsbgd., (kg. Udn.).

Lokomotivfører A. Møllebro, Næstved, efter Ansøgning ifølge Opslag til Motorfører I, Helgoland Mdt., (min. Udn.).

Tildeling af Funktion som Depotforstander fra 1.—4.—36:

Lokomotivfører H. F. Hansen, Lunderskov, efter Ansøgning ifølge Opslag i Lunderskov.

Dødsfald blandt Pensionister:

Pensioneret Lokomotivfører C. R. V. Pedersen, Slagelse, den 25.—3.—36.

Optagelse af nye Medlemmer pr. 1.—3.—36:

Overflyttet fra Dansk Jernbaneforbund.
Motorfører II, K. K. Ø. Thomsen, Næstved.

Optaget som ekstraordinære Medlemmer:

Kontorist H. V. Jepsen, Thorsvej 36, Fredericia, 1.—2.—36.

Pens. Lokomotivførere:

- J. A. Jensen, »Pax«, Langaa, 1.—3.—36.
- A. Randa Jensen, Lundingsgade 24, Aarhus, 1.—3.—36.
- O. P. Olsen, Strandgade 15, Gedser, 1.—3.—36.
- H. K. Hansen, 6. Julivej 59, Fredericia, 1.—3.—36.
- H. P. Hansen, Rolighedsvej 13, Kærby, Aalborg, 1.—3.—36.
- A. T. C. Marx, Vestergaardsgade 28, 2., Aarhus, 1.—3.—36.

REDAKTION: *Soph. Jensen* og *E. Kuhn*, førstnævnte ansvarhavende. Reventlowsgade 28. København V.
Telefon Central 7708.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto 20 541.